

PRAWA DZIECKA

Prawa zagwarantowane przez Państwo są spisane w dokumencie nazwanym Konwencja o prawach dziecka.

Komu przysługują prawa dziecka ?

Wszystkie prawa zawarte w tej konwencji przysługują dzieciom, czyli do ukończenia 18 roku życia.

Historia praw dziecka w skrócie:

- Okres średniowiecza – dziecko zaledwie „materiałem” na człowieka.
- Przełom XVIII i XIX wieku - dziecko potrzebuje specjalnej opieki i ochrony (historia 8-letniej Mary Ellen Wilson z Baltimore).
- Powstawanie organizacji chroniących dzieci i walczących w imię ich praw
- 1924r. - Deklaracja Praw Dziecka (zwaną Genewską)
- 1959 - Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych proklamowało Deklarację Praw Dziecka, która jest rozszerzeniem Deklaracji Genewskiej.
- 1978r. – Polska złożyła propozycję projektu Konwencji o Prawach Dziecka.
- 1989 r. - przyjęcie Konwencji o Prawach Dziecka, która weszła w życie w 1990 r., Polska ratyfikowała ją w 1991 r.

Zasady Konwencji o prawach dziecka:

- kierowania się zawsze dobrem dziecka,
- równości,
- poszanowania praw i odpowiedzialności obojga rodziców,
- pomocy państwa.

Kto odpowiada za ochronę Twoich praw?

Wszystkie instytucje i urzędy zajmujące się sprawami dzieci powinny w swoich działaniach kierować dobrem wszystkich dzieci. Konwencja o prawach dziecka to międzynarodowa umowa opisująca prawa dziecka. Państwa, które ją podpisały muszą przestrzegać zawartych w niej praw. Każde prawo jest ujęte w osobny punkt, który w akcie prawnym, jakim jest ta Konwencja nazwany jest artykułem. A więc dziecko ma prawo do...

Prawo do życia i tożsamości

Ma prawo do życia. Państwo powinno zapewnić mu odpowiednie warunki do życia i rozwoju. Ma prawo do imienia, nazwiska obywatelstwa i powiązań rodzinnych.

Prawo do wychowania w rodzinie

Rodzice lub opiekunowie powinni jak najlepiej wspierać rozwój dziecko i uczyć go, jak korzystać z przysługujących mu praw.

Ma prawo mieszkać ze swoimi rodzicami, chyba że nie jest to dla niego dobre. Oboje rodzice są odpowiedzialni za wychowanie i właściwy rozwój. Jeśli rodzice nie mogą się opiekować dzieckiem państwo musi zapewnić mu specjalną ochronę, pomoc i opiekę zastępczą.

Prawo do wyrażania własnych poglądów

Ma prawo wypowiadać swoje zdanie w sprawach, które jego dotyczą, a dorośli powinni wysłuchać i wziąć je pod uwagę. Nawet w postępowaniu przed sądem.

Ma prawo do swobody myśli, sumienia i wyznania, ale nie może to ograniczać praw innych osób.

Prawo do prywatności

Nikt nie ma prawa do ingerencji w prywatność dziecka, chyba że robi to ze względu na jego dobro lub dobro bliskich.

Prawo do informacji

Ma prawo do swobody wypowiedzi w każdej formie – ustnej, pisemnej itd.

Ma prawo do uzyskania informacji z różnorodnych źródeł.

Prawo do odpoczynku

Ma prawo do wypoczynku i czasu wolnego oraz uczestnictwa w zabawach i zajęciach rekreacyjnych.

Prawo do godziwych warunków

Państwo powinno zapewnić dziecku dostęp do jak najlepszej opieki zdrowotnej i udogodnień w zakresie leczenia. Ma prawo do otrzymywania pomocy i wsparcia od Państwa

Ma prawo do życia w warunkach zapewniających właściwy rozwój fizyczny i psychiczny.

Prawo do edukacji

Ma prawo do nauki. Nauczanie podstawowe powinno być obowiązkowe i bezpłatne dla wszystkich dzieci.

Edukacja powinna sprzyjać rozwojowi Twojej osobowości, twoich zdolności i umiejętności.

Dziecko ma prawo do ochrony przed konfliktem zbrojnym, ma prawo do ochrony w procesie karnym oraz ochrony, znajomości swoich praw i powoływania się na nie. Dobro dziecka jako cel najwyższy.

Apel Twojego Dziecka według Janusza Korczaka

Nie psuj mnie. Dobrze wiem, że nie powinienem mieć tego wszystkiego czego się domagam. To tylko próba z mojej strony.

Nie bój się stanowczości. Właśnie tego potrzebuję – poczucia bezpieczeństwa.

Nie bagatelizuj moich złych nawyków. Tylko Ty możesz pomóc mi zwalczyć zło, póki jeszcze jest możliwe.

Nie rób ze mnie większego dziecka niż jestem. To sprawia, że przyjmuję postawę głupio dorosłą, żeby udowodnić, że jestem duży.

Nie zwracaj mi uwagi przy innych ludziach, jeśli nie jest to konieczne. O wiele bardziej przejmuję się tym, co mówisz, jeśli rozmawiamy w cztery oczy.

Nie chroń mnie przed konsekwencjami. Czasami dobrze jest nauczyć się rzeczy bolesnych i nieprzyjemnych.

Nie wmawiaj mi, że błędy które popełniam są grzechem. To zagraża mojemu poczuciu wartości.

Nie przejmuj się za bardzo, gdy mówię, że cię nienawidzę. Czasami mówię to, by przyciągnąć Twoją uwagę.

Nie zrządz. W przeciwnym razie muszę się przed Tobą bronić i zrobię się głuchy.

Nie dawaj mi obietnic bez pokrycia. Czuję się przeraźliwie zawiedziony, kiedy nic z tego wszystkiego nie wychodzi.

Nie zapominaj, że jeszcze trudno mi jest precyzyjnie wyrazić myśli. To dlatego nie zawsze się rozumiemy.

Nie sprawdzaj z uporem maniaka mojej uczciwości. Zbyt łatwo strach zmusza mnie do kłamstwa.

Nie bądź niekonsekwentny. To mnie ogłupia i tracę całą swoją wiarę w ciebie.

Nie odtrącaj mnie, gdy dręcę Cię pytaniami. Może się wkrótce okazać, że zamiast prosić Cię o wyjaśnienia, poszukam ich gdzie indziej.

Nie wmawiaj mi, że moje lęki są głupie. One po prostu są.

Nie rób z siebie nieskazitelnego ideału. Prawda na twój temat byłaby w przyszłości nie do zniesienia.

Nie wyobrażaj sobie, że przepraszając mnie stracisz autorytet. Za uczciwą grę umiem podziękować miłością, o jakiej Ci się nie śniło.

Nie zapominaj, że uwielbiam wszelkiego rodzaju eksperymenty. To po prostu mój sposób na życie, więc przymknij na to oczy.

Nie bądź ślepy i przyznaj, że ja też rosnę. Wiem jak trudno dotrzymywać mi kroku w tym galopie, ale zrób co możesz, żeby się udało.

Nie bój się miłości. Nigdy.

